

Låt oss tala om cancer

"Jag har fått bröstcancer"

Hörde orden eka i mitt minne så. Den som uttalade orden var min svägerska. Då jag hälsade på min bror och henne i deras sommarstuga i somras. Min bror bröt ihop. Jag gav Svägerskan Eva en bok av Ian Gawler "Du kan övervinna din cancer." Sedan ett par veckor senare fick jag höra att min systers kontaktperson, hade dött av bröstcancer. Det var lite tragiskt för jag läste en siffra att 80 procent av kvinnorna överlever bröstcancer efter den traditionella behandlingen. Mycket cancer, handlar det om nu, eller hur? Ja, så jag fick en släng av cancer jag med. Men låt oss istället koncentrera oss på när min mor fick bröstcancer för åtta år sedan. Nu är det så att cancerforskningen och det sunda förnuftet säger att ifall vi är psykiskt försvagade så påverkas vårt immunförsvar, som i sin tur påverkar kroppen i att bilda dessa cancerceller. Ja, det var så att min mor var nedbruten efter det min far dog.

Bruten livsvilja är en bra grogrund. Min mor vägrade att låta cellgiftsbehandla sig eller få någon typ av traditionell cancervård som erbjöds henne. Så vi åkte till Humlebaek i Danmark. De bedriver en alternativ cancervård där. Med vegetarisk kost som inte belastar kroppen, samt meditation. Som patient och anhörig kunde man bo där i fina små rum. Min mor var ur balans och jag var nog det också. För jag fick en astmaattack.

En behandling där gick ut på att andas in saltånga via två plaströr som man stoppade in i vardera näshåla. Jag tänkte att som astmatiker är det säkert bra också för mig. Då jag satt där och flämtade lätt, kom det fram en pojke i äldre tonåren, som gick ned på knä framför mig och frågade om jag var patient. Jag svarade att vi alla är patienter mer eller mindre under tiden vi vistas på jorden. Han tittade lite konstigt på mig och reste därefter på sig och gick. Jag fick höra av en patient som andades bredvid mig att denna personen som knäböjde framför mig, var en healare.

Många var patienterna som till skillnad från min mor var i slutstadiet av sin cancer. Då den traditionella behandlingen inte fungerade på sjukhusen, så sökte de i en sista desperat hopp till detta behandlingshem.

Patienter kom från hela världen. Cancerpatienter kom även från Amerika, jag pratade med dem. Det beklagade sig över att allt var så smått i Danmark. Indier, där jag blev vän med deras barn då mamman skrek av smärta i det rum hon hyrde. Healing, meditation och mental visualisering, var ytterligare ett led i behandlingen. Jag blev vän med en amerikansk healare så. Vi träffades och var överens om att då cancer är en del av dig, så skall man inte bekämpa den utan försöka bejaka den.

För den är ju trots allt en del av dig, denna svulsten. tycker ni det låter flummigt? Ja, det bjuder jag på. En annan grej som var bra var visualiseringen. Sportsmän har med framgång använt den i sin mentala träning.

Ifall det håller på med höjdhopp, så ser de framför sig hur det steg för steg och om igen, klarar höjden. Seglar över ribban och landar som segrare. Likadant kan man så visualisera cancer i att lösas upp.

Doktorn som ägde behandlingshemmet sade något som jag sedan fick bekräftat av de andra cancerpatienterna. Nämligen att då man inom traditionell cancervård, skär bort svulsten. Så dyker det upp en ny svulst i någon annan kroppsdel inom ett par månader. Jag träffade på en dam från Norge där man så hade skurit bort nästan allt som gick att skära bort. Då hon blev aktuell patient i Humlebaek, så hade hon fått skelett cancer, den värsta formen av cancer. Den kan man ju inte skära bort. Därför var så Humlebaek hennes sista chans. *

Jag själv var med om att flera personer dog av sin cancer. Den danske doktorn var något egendomlig, men kunnig inom cancerforskningen. Han gillade inte att ha patientkontakt, utan ville bli sedd under kvällarna av sina patienter då han showade i föreläsningar om den alternativa cancer forskningens senaste rön. Han riktigt gillade att vara i mittpunkten. Problemet var att han inte ställde sina patienter i mittpunkten. Doktorn kom i konflikt med sin personal och flera gånger lämnade delar av personalen behandlingshemmet i vredesmod. Flera sade upp sig. Så hade ägaren till slut endast en behandlande läkare från Vitryssland kvar. Jag följde min mor i det olika delarna som behandlingen bestod utav, dagligen.

Då det till slut inte fanns tillräcklig med personal, så fick några av oss som var där i egenskap av anförvanter ställa upp och hjälpa nytillkomna patienter. Ja, ett tag så fungerade jag som en undersökande doktor. Låter märkligt, men så var det. Ägaren frågade till och med om jag ville bli anställd där. Vilket jag inte ville. Det var trots allt en intressant tid, där alla patienter så hade en gemensam nämnare att prata negativt om, nämligen om doktorn som ägde stället.

Nu har det så gått en tid, min mors tumör har upplösts. Det viktigaste av allt är nog att hon fått sin livslust tillbaka och tron på livet, det kan vara en förklaring till att immunförsvaret satte igång igen. Ja, det är dags för mig att börja glädja mig åt livet, för att kunna ta tag i det jag bär på.

*I boken du kan bota din cancer så skriver Ian att cancer är ett symptom på att hela människan mår dåligt. Därför så skall man gå igenom kost, levnadstil och vilken inställning man egentligen har till livet. Cancerpatienter är nämligen sådana som offrar upp sig för andra. I sista hand tänker de på sitt eget mående. Ian drabbades själv av bland annat skelett cancer. Då läkaren till slut sade att Ian endast hade två veckor kvar att leva, bestämde Ian sig för att leva. Boken berättar hur det gick till och att vem som helst egentligen kan bli frisk från cancer på det sättet Ian beskriver. Men då får man ta ansvar över sitt liv och själv bära besluten som man tar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mr Lindemann med Poeter.se id #24523 innehar upphovsrätten